

זוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת קרח
השמשות הזוהר חלק 1

ז'ם	וילגא	מתוק מדבש
ראשון	שב ע"ב	שמוח
שני	שג ע"א	שנוז
שלישי	שג ע"ב	שסב
רביעי	דש ע"א	שע
חמישי	דש ע"ב	שעז
שישי	שה ע"א	שפד
שבת	שה ע"ב	שצא

עלוך מס' 86 פרשת שלח תש"פ

י"ל בעזרה שו"ת ע"י מרכז 'מתוק מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

הבטחה לכל העוסקים בתורה ובתשובה שיזכו לאור החיים

פי מקרה אַחַד לְכָל, וְגַם לֵב בְּנֵי הָאָדָם מְלֵא רַע (בְּגִין דָּא) וְהוֹלִלוֹת בְּלִבְכֶם בְּחֵייהָם, שְׁטוּתָא תְּקִיעַ בְּלִבֵיהוּ, וְאִינוּן מְחוּסְרֵי מְהִימְנוּתָא, וְלִית לוֹן חוּלְקָא בְּקִדְשָא בְּרִיךְ הוּא, וּבְאִינוּן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, לֹא בְּעֵלְמָא דִּין וְלֹא בְּעֵלְמָא דְאֵתִי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (קהלת ט ג) וְאַחֲרָיו אֵל הַמֵּתִים. תָּא חֲזִי, קִדְשָא בְּרִיךְ הוּא אֶזְהַר לְבְנֵי עֵלְמָא, וְאָמַר (דברים ל ט) וּבַחֲרַתְּ בְּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲיֶה, (בְּהַאי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי), וְחִיִּין דְּהֵהוּא עֵלְמָא נִינְהוּ, אִינוּן דְּחִיִּיבִין מְחוּסְרֵי מְהִימְנוּתָא מְאִי קָא אָמְרִי, (קהלת ט ד) פִּי מִי אֲשֶׁר יִבְחַר וְגו', אִף עַל גַּב דְּיִבְחַר בְּרַ נֶשׁ בְּהַאי עֵלְמָא (ס"א בְּהֵהוּא עֵלְמָא), כְּמָה דְאָמַר, לָאו הוּא פְּלוּם, דְּהָא מְסִירָא דָּא בִּידְנָא (שם) אֵל כָּל הַחַיִּים יֵשׁ בְּטַחֲוֹן, וּמְסִירָא דָּא בִּידְיָהוּ (שם) פִּי לְכָלֵב חֵי הוּא טוֹב מִן הָאֲרִיזָה הַמֵּת, הִיךְ יֵהָא לָן חִיִּין בְּהֵהוּא עֵלְמָא.

מתוק מדבש

הבטחה לכל העוסקים בתורה ובתשובה שיזכו לאור החיים

וכתוב אחר כך פי מקרה אַחַד לְכָל, וְגַם לֵב בְּנֵי הָאָדָם מְלֵא רַע (קהלת ט ג) שאומרים אין דין פרענות לרשעים, אין הכל אלא לפי המקרה, לפעמים לצדיק ולפעמים לרשע (ש"י), וְהוֹלִלוֹת בְּלִבְכֶם בְּחֵייהָם בכל ימי חייהם יש בלבבם הוללות וערבוב הדעת, דהיינו שְׁטוּתָא תְּקִיעַ בְּלִבֵיהוּ שטות תקועה בלבבם שאומרים כי מקרה אחד לכל, וְאִינוּן מְחוּסְרֵי מְהִימְנוּתָא והם מחוסרי אמונה, לכן וְלִית לוֹן חוּלְקָא בְּקִדְשָא בְּרִיךְ הוּא אין להם חלק בהקב"ה, וּבְאִינוּן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא ובין אותם בני האמונה, לֹא בְּעֵלְמָא דִּין וְלֹא בְּעֵלְמָא דְאֵתִי לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְזוהו שכתוב אחר כך וְאַחֲרָיו אֵל הַמֵּתִים ר"ל שסופם יורדים עם הרשעים הנקראים מתים לגיהנם.

תָּא חֲזִי, קִדְשָא בְּרִיךְ הוּא אֶזְהַר לְבְנֵי עֵלְמָא בא וראה, הקב"ה הזהיר לבני העולם וְאָמַר, וּבַחֲרַתְּ

בְּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲיֶה וְהִינּוּ וְחִיִּין דְּהֵהוּא עֵלְמָא נִינְהוּ וְחַיִּים הִינּוּ חַיִּי הָעוֹלָם הַבֵּא, אִינוּן דְּחִיִּיבִין מְחוּסְרֵי מְהִימְנוּתָא מְאִי קָא אָמְרִי וְאִלוּ הַרְשָׁעִים מְחוּסְרֵי אֲמוּנָה, מֵהֵם אֹמְרִים, פִּי מִי אֲשֶׁר יִבְחַר וְגו' (דרכ אט הכמעט אף על פי שסקרי הוא יחבר) פירוש הרשעים אומרים אִף עַל גַּב דְּיִבְחַר בְּרַ נֶשׁ בְּהֵהוּא עֵלְמָא אִף עַל פִּי שִׁיבְחַר הָאָדָם בְּעוֹלָם הַבֵּא, כְּמָה דְאָמַר כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַכְּתוּב וּבַחֲרַתְּ בְּחַיִּים, ר"ל אִף עַל פִּי שֶׁהָאָדָם יַעֲבֹד לְהַקְבִּ"ה, לָאו הוּא פְּלוּם אין לו מזה כלום, כי אין מציאות עולם הבא כלל, וְאִמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ דְּהָא מְסִירָא דָּא בִּידְנָא כי מסורת זה בידינו בני המאמינים, כי אֵל כָּל הַחַיִּים יֵשׁ בְּטַחֲוֹן פ"י יש הבטחה אל כל החיים בעולם הזה, שאם יֵעֲסֻקוּ בְּתוֹרָה וְיִשׁוּבוּ בְּתוֹבָה, יִזְכּוּ לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, וּמְסִירָא דָּא בִּידְיָהוּ וּמְסוּרַת זֶה בִּידָם שֶׁל הַמֵּינִים וְהַכּוֹפְרִים בְּחַיִּית הַמֵּתִים, פִּי לְכָלֵב חֵי הוּא טוֹב מִן הָאֲרִיזָה הַמֵּת אִם כֵּן חַיִּי הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא הַעֵיֶקֶר, וְאֹמְרִים הִיךְ יֵהָא לָן חִיִּין בְּהֵהוּא עֵלְמָא אִיךְ יֵהִיָּה לְנוּ חַיִּים בְּעוֹלָם הַבֵּא, כִּי הֵלֵא אִין עוֹלָם אַחַר אֵלֵא עוֹלָם הַזֶּה.

וְעַל דָּא זֶה רַע וְדַאי, דְּלֹא יְדוּרוּן בְּמִלְפָּא עֲלָאָה, וְלֹא יְהֵא לִוְן חוּלְקָא בֵּיהּ, וְאַף עַל גַּב דְּכָל הֵנִי קְרָאֵי תְּשַׁפַּח סְמִיכִין לְחִבְרֵיָא בְּמִלִּין אַחְרָנִין, אָבַל וְדַאי שְׁלֵמָה קָא אַתָּא לְגַלְגָּאָה עַל אֵינוֹן חֵיבִין מְחוּסְרֵי מְהִימְנוּתָא, דְּלִית לִוְן חוּלְקָא בְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא, בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי.

המרגלים סרו מדרך הישר מפני נגיעה עצמית

וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה וְגו', פְּלֵם אַנְשִׁים, פְּלֵהוּ זַפְאִין הוּוּ וְרִישֵׁי דִישְׂרָאֵל הוּוּ, אָבַל אֵינוֹן דְּבָרוּ לְגַרְמֵייהוּ עֵיטָא בִישָׂא, אַמַּאי נְטְלֵי עֵיטָא דָּא, אָלָא אַמְרוּ, אִי יִיעֲלוּן יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא נְתַעְבָּר אֲנִן מְלַמְהוּי רִישִׁין, וַיִּמְנֵי מֹשֶׁה רִישִׁין אַחְרָנִין, דְּהָא אֲנִן זְכִינָן בְּמַדְבְּרָא לְמַהוּי רִישִׁין, אָבַל בְּאַרְעָא לֹא נִזְפִּי, וְעַל דְּנְטְלֵי עֵיטָא בִישָׂא לְגַרְמֵייהוּ, מִיתוּ אֵינוֹן וְכָל אֵינוֹן דְּנְטְלוּן מְלֵייהוּ.

נשמת לוי נתעברה ביהושע להצילו מעצת מרגלים

אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה וְגו', אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מֹשֶׁה אֶסְתַּפֵּל וַיִּדַע דְּלֹא יִצְלַחוּן בְּאַרְחֵייהוּ, פְּרִין צְלִי עֲלֵיהּ דִּיהוֹשֻׁעַ.

מתוק מדבש

נשמות השבטים, ונשאר לבדם, אַמַּאי נְטְלֵי עֵיטָא דָּא לְמַה וּלְאִיזוּ תוּעֵלַת לְקַחוּ לְהֵם עֵצָה זוּ, אָלָא אַמְרוּ, אִי יִיעֲלוּן יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא נְתַעְבָּר אֲנִן מְלַמְהוּי רִישִׁין אִלָּא אַמְרוּ, אִם יִכְנַסוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְץ יַעֲבִירוּ אוֹתָנוּ מִלְּהוּיִת רַאשִׁים, (כִּי אֲנַמְנוּ מִנְּחִימַת לֹאֵס הִנְקִלְמַת דּוֹר הַמִּדְבָּר), וַיִּמְנֵי מֹשֶׁה רִישִׁין אַחְרָנִין וַיִּמְנֵה מֹשֶׁה רַאשִׁים אַחֲרָיִם, (שֵׁסֶס מִנְּחִימַת רַחַל שְׁטִיָּא סוּד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל), דְּהָא אֲנִן זְכִינָן בְּמַדְבְּרָא לְמַהוּי רִישִׁין כִּי אֲנִן זְכִינָנוּ לְהוּיִת רַאשִׁים רַק בְּמַדְבָּר, אָבַל בְּאַרְעָא לֹא נִזְפִּי אֲבַל בְּאַרְץ לֹא נִזְכָּה לְהוּיִת רַאשִׁים, וְעַל דְּנְטְלֵי עֵיטָא בִישָׂא לְגַרְמֵייהוּ וְעַל שְׁלַקְחוּ עֵצָה רַעָה לְעֵצָמָם, מִיתוּ אֵינוֹן וְכָל אֵינוֹן דְּנְטְלוּן מְלֵייהוּ מִתּוּ הֵם, וְכָל אוֹתָם שְׁקִבְלוּ אֶת דְּבִרְיֵיהֶם.

(דף קנח ע"א, ובביאורינו כרך יג עמ' כג-כד)

נשמת לוי נתעברה ביהושע

להצילו מעצת מרגלים

אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת הָאֶרֶץ, וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ, הוֹקֵשָׁה לוֹ, מֵאַחַר שֶׁאֲמַר לְפָנָי זֶה, "וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם" לְמַה חִזַּר וְאֲמַר עוֹד הַפֵּעַם "אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים", אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מֹשֶׁה אֶסְתַּפֵּל וַיִּדַע דְּלֹא יִצְלַחוּן בְּאַרְחֵייהוּ מֹשֶׁה הִסְתַּכֵּל וְהִתְבּוֹנֵן בְּשְׁמוֹתָם שְׁכוּלָם מוֹרִים לְרַע, (כַּמְנוּחַר נַמְס') סוּטָה דף לז ע"ג, וְכֵן נִמְ"ר), וְזֶה יָדַע שֶׁלֹּא יִצְלַחוּן הַמְּרַגְלִים בְּדַרְכָּם, וְהִטְעַם שֶׁהִסְכִּים לְשׁוּלְחָם לְפִי שֶׁחֲשַׁב שֶׁאִם יִרְאוּ

מְחוּסְרֵי אִמוּנָה אֵין לָהֶם חֵלֶק בְּה' בְּב' הַעוֹלָמוֹת וְעַל דָּא וְעַל זֶה אֲמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ זֶה רַע וְדַאי דְּהֵינּוּ דְּלֹא יְדוּרוּן בְּמִלְפָּא עֲלָאָה כִּי לֹא יְדוּרוּ עִם הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, כַּמֵּאֲמַר הַכְּתוּב לֹא יְגוּרֶךָ רַע, וְלֹא יְהֵא לִוְן חוּלְקָא בֵּיהּ וְלֹא יְהִיָּה לְהֵם חֵלֶק בּוּ, כְּלוּמַר שֶׁלֹּא יִזְכּוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְאֲמַר אוֹתוֹ הָאִישׁ וְאַף עַל גַּב דְּכָל הֵנִי קְרָאֵי תְּשַׁפַּח סְמִיכִין לְחִבְרֵיָא בְּמִלִּין אַחְרָנִין וְאַף עַל פִּי שְׁכַל אֵלוּ הַפְּסוּקִים שְׁבִיאָרְנוּ כֹּאן, תַּמְצָא סְמִיכוֹת וְדַרְשׁוֹת לְהַחְבֵּרִים שְׁדוּרְשִׁים אוֹתָם בְּאוֹפְנִים אַחֲרָיִם, אָבַל וְדַאי שְׁלֵמָה קָא אַתָּא לְגַלְגָּאָה עַל אֵינוֹן חֵיבִין מְחוּסְרֵי מְהִימְנוּתָא אֲבַל וְדַאי כִּי שְׁלֵמָה בָּא גַם לְגַלוּת עַל אוֹתָם הַרְשָׁעִים מְחוּסְרֵי אִמוּנָה, דְּלִית לִוְן חוּלְקָא בְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי שְׁאִין לְהֵם חֵלֶק בְּהַקְבִּ"ה לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שְׁבִיאָרְנוּ לְעִיל. (דף קנח ע"א, ובביאורינו כרך יג עמ' כג-כא)

המרגלים סרו מדרך הישר

מפני נגיעה עצמית

וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמְּדַבְּר פֶּאֶרְן עַל פִּי ה' פְּלֵם אַנְשִׁים רַאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַמָּה, דְּהֵינּוּ פְּלֵהוּ זַפְאִין הוּוּ וְרִישֵׁי דִישְׂרָאֵל הוּוּ כּוֹלָם הֵיוּ צְדִיקִים וְרַאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אָבַל אֵינוֹן דְּבָרוּ לְגַרְמֵייהוּ עֵיטָא בִישָׂא אֲבַל הֵם לְקַחוּ לְעֵצָמָם עֵצָה רַעָה, וְאֲמַר הַלְשׁוֹן "לְגַרְמֵייהוּ" לְרַמּוּז עַל מִשְׁכַּח הָאֲרִיזוֹל שְׁכַאשֵׁר נִתְיַעְצוּ לְהַרְע, מִיד פִּרְחוּ מֵהֶם

כְּדִין כָּלֵב הָיָה בְּדוֹחָקָא, אָמַר מַה אֲעִבִיד, הָא יְהוֹשֻׁעַ אָזִיל בְּסִייעָתָא עֲלָאָה דְמֹשֶׁה, דְשָׂדַר בֵּיהּ נְהִירוֹ דְסִיחָרָא, וְהוּא אֲנָהִיר עֲלֵיהּ בְּצִלוֹתֵיהּ, בְּגִין דְאִיהוּ שְׁמָשָׂא, מַה עֲבַד כָּלֵב, אֲשַׁתְּמִיט מִנֵּיהּ, וְאֵתִי לְגַבֵּי קְבָרֵיָא דְאַבְהֶן, וְצִלֵי תַמָּן צִלוֹתֵיהּ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲרַח אֲחָרָא נָטִיל, וְעָקִים שְׁבִילִין, וּמָטָא עַל קְבָרֵי דְאַבְהֶן, וְאַסְתַּפֵּן בְּגַרְמִיָה, דְהָא כְּתִיב וְשֵׁם אַחִימֵן שְׂשִׁי וְתִלְמִי יִלְיָדֵי הָעֶנְק, אָבֵל מֵאֵן דְאִיהוּ בְּדוֹחָקָא לֹא אֲסַתְפֵּל מְדִי, כִּן כָּלֵב, בְּגִין דְהָוָה בְּדוֹחָקָא לֹא אֲסַתְפֵּל מְדִי, וְאֵתָא לְצִלָּאָה עַל קְבָרֵי אַבְהֶן, לְאַשְׁתַּזְבָּא מְעִיטָא דָא.

משה קשר את יהושע עם השכינה שארץ ישראל היא בסודה

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ, רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וְכִי הוֹשֻׁעַ קָרְיֵיהּ קָרָא, וְהָא כְּתִיב (שמות י"ז ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ, (שם לג יא) וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן נָעַר, (שם י"ז יג) וַיַּחְלוֹשׁ

מתוק מדבש

והגיע על קברי האבות, וְאַסְתַּפֵּן בְּגַרְמִיָה וְנִסְתַּכֵּן בְּעִצְמוֹ מִלִּידֵי הָעֶנְק, דְהָא כְּתִיב וְשֵׁם אַחִימֵן שְׂשִׁי וְתִלְמִי יִלְיָדֵי הָעֶנְק שֶׁהֵיוּ יְכוּלִים לְהַרְגוֹ, אָבֵל מֵאֵן דְאִיהוּ בְּדוֹחָקָא, לֹא אֲסַתְפֵּל מְדִי אֲבֵל מִי שֶׁהוּא בְּדוֹחַק וְצָרָה אֵינּוּ מִסְתַּכֵּל עַל כְּלוּם, כִּן כָּלֵב, בְּגִין דְהָוָה בְּדוֹחָקָא לֹא אֲסַתְפֵּל מְדִי כִן כָּלֵב, לְפִי שֶׁהִיָּה בְּדוֹחַק לֹא הִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם סַכְנָה, (ור"ל שְׁקַל עֲלוּ מִסִּירַת נֶפֶשׁ, וְעַל יַד זֶה יִיחַד אֵת הַשְׂכִּינָה עִם נְעֻלַּת הַתַּפְאֶרֶת, הִסִּיךְ עִמָּה הַמַּרְגְּלִים שֶׁלָּנוּ לְהַפְרִידָהּ מִיְסוּדָהּ), וְאֵתָא לְצִלָּאָה עַל קְבָרֵי אַבְהֶן לְאַשְׁתַּזְבָּא מְעִיטָא דָא וְכֵן לְהַתְפַּלֵּל עַל קְבָרֵי הָאֲבוֹת כְּדִי שִׁינְצַל מַעֲצַת הַמַּרְגְּלִים.

וְכַתֵּב מִהֲרַח"ו, כִּי כָלֵב הִיתָה בּוֹ מְלִידָתוֹ נִשְׁמַת אֲלֵיעֶזֶר עֲבַד אֲבָרָהִם, וְלִכְךָ הִלֵּךְ לְחִבְרוֹן לִוְמֵר לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ ע"ה, כִּשְׁם שְׁמֵהּ הַתְּפַלֵּל עַל יְהוֹשֻׁעַ תְּלִמִידוֹ, גַּם אֵתָהּ תְּתַפַּל עַלֵי שְׁאֵנֵי תְּלִמִידָךְ.

(דף קנח ע"ב, ובכיאורינו כרך יג עמ' כד-כה)

משה קשר את יהושע עם השכינה שארץ ישראל היא בסודה

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ, רַבִּי יִצְחָק שָׂאל וְאָמַר, וְכִי הוֹשֻׁעַ קָרְיֵיהּ קָרָא וְכִי עָד עָתָה קָרְאוּ הַכְּתוּבִים הוֹשֻׁעַ, וְהָא כְּתִיב וְהָרִי כְּתוּב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ, וְעוֹד כְּתוּב וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן נָעַר, וְעוֹד כְּתוּב וַיַּחְלוֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אִם כֵּן מֵהוּ שְׁכַתוּב כִּאֵן שְׁעָתָה

שְׁאֵינּוּ מַעֲכָבִים יַחְזִרוּ בָהֶם, אֲבֵל הֵם לֹא חִזְרוּ (מְפִירֵשׁ רַש"י דְנִרְסִים א' נג). כְּדִין צִלֵי עֲלֵיהּ דְיְהוֹשֻׁעַ אִזוּ הַתְּפַלֵּל מִשֶּׁה עַל יְהוֹשֻׁעַ, "יֵהּ יוֹשִׁיעַךְ מַעֲצַת הַמַּרְגְּלִים" כְּדִלְקַמָּן.

כְּדִין כָּלֵב הָיָה בְּדוֹחָקָא וְאִזוּ כָלֵב הִיָּה בְּדוֹחַק וְצָרָה, כִּי הִבִּין מִתְּפַלַּת מִשֶּׁה עַל יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהַמַּרְגְּלִים יִרְשִׁיעוּ, וְהִיָּה בְּדוֹחַק מְכַל צָד, שְׁאֵם יִשְׁמַע לָהֶם תְּסַתְּכֵן נֶפֶשׁוֹ, וְאִם לֹא יֵאבְהָ לָהֶם יְהַרְגוּהוּ, אָמַר מַה אֲעִבִיד אֲמַר מַה אֲעִשֶׂה לְהַנְצִל מֵהֶם, הָא יְהוֹשֻׁעַ אָזִיל בְּסִייעָתָא עֲלָאָה דְמֹשֶׁה הָרִי יְהוֹשֻׁעַ הוֹלֵךְ בְּעֶזֶר הָעֲלִיּוֹן שֶׁל מִשֶּׁה, דְשָׂדַר בֵּיהּ נְהִירוֹ דְסִיחָרָא שֶׁשֶּׁלַח עִמּוֹ אֹרֵךְ הִירַח, דְהֵינּוּ הָאֲרַת הַשְׂכִּינָה שֶׁתֵּלַךְ עִמּוֹ, וְעוֹד וְהוּא אֲנָהִיר עֲלֵיהּ בְּצִלוֹתֵיהּ, בְּגִין דְאִיהוּ שְׁמָשָׂא וְהוּא אֵאִיר עֲלֵיוּ בְּתַפְלָתוֹ, לְפִי שֶׁהוּא הִיָּה בְּחִינַת שֶׁמֶשׁ, הַמֵּאִיר אֶל הִירַח שֶׁהִיא סוּד הַשְׂכִּינָה, וְעַל יַדֵי תְּפַלַּת מִשֶּׁה נִתְעַבְרָה בּוֹ נִשְׁמַת לִוֵי שִׁייעָה אוֹתוֹ לְהַנְצִל מַעֲצַתָם, וְכָלֵב חָשַׁב לְהַתְּחַבֵּר עִם יְהוֹשֻׁעַ לְהַכְחִישׁ אֵת הַמַּרְגְּלִים, מַה עֲבַד כָּלֵב מַה עָשָׂה כָּלֵב כְּדִי שִׁיקְבַּל הָאֲרַה מִגַּי אֲבוֹת, שֶׁהֵם הָיוּ מְבַחֲנֵי תְּפַלַּת, אֲשַׁתְּמִיט מִנֵּיהּ וְאֵתִי לְגַבֵּי קְבָרֵיָא דְאַבְהֶן וְצִלֵי תַמָּן צִלוֹתֵיהּ נִשְׁמַט מִן הַמַּרְגְּלִים וְכֵן אֶל קְבָרֵי הָאֲבוֹת וְהַתְּפַלֵּל שֶׁם תְּפַלְתוֹ, וְעַל יַדֵי זֶה נִתְקִימָה בּוֹ נִשְׁמַת יְהוּדָה רֹאשׁ שְׁבִטוֹ.

כָּלֵב הִסְתַּכֵּן בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְהַתְּפַלֵּל עַל קְבָרֵי הָאֲבוֹת

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֲרַח אֲחָרָא נָטִיל לִקַּח דֶּרֶךְ אַחֲרַת מִן הַמַּרְגְּלִים, וְעָקִים שְׁבִילִין וְהִלֵּךְ דֶּרֶךְ שְׁבִילִים וְדִרְכִים עֲקוּמִים שֶׁלֹּא יִרְגִישׁוּ בּוֹ, וּמָטָא עַל קְבָרֵי דְאַבְהֶן

יהושע, אלא אמר ליה משה, י"ה יושיעך מנייהו.

רבי אבא אמר, פיון דשדריה למיעל לתמן, אצטריך למהוי שלים, ובמה, בשכינתא, דעד
ההיא שעפא נער אקרי פמה דאוקימנא, ובההיא שעפא קשיר ליה משה בהדה, ואף
על גב דאשפחן יהושע בקדמיתא, קרא קרייה הכי, על ההוא דזמין למקרייה, אמר משה,
ודאי לא אצטריך דא למיעל תמן אלא בשכינתא, והכי אתחזי.

מתוק מדבש

השכינה כי ארץ ישראל היא סוד השכינה, והיא סוד י'
זעירא (כמנואר נמ"ז תי" מ"ו דף פה ע"א), דעד ההיא שעפא
נער אקרי פמה דאוקימנא כי עד אותה שעה היה
נקרא נער כמו שביארנו, ר"ל שהיה אחוז במט"ט הנקרא
נער, ובההיא שעפא קשיר ליה משה בהדה ובאותה
שעה על ידי שינוי השם קשר אותו משה עם השכינה,
ואף על גב דאשפחן יהושע בקדמיתא ואף על פי
שמצינו בכתוב שהיה נקרא יהושע גם לפני זה, אבל קרא
קרייה הכי על ההוא דזמין למקרייה הכתוב קראו
כך על שם מה שעתידי לקרות אותו, אבל עדיין ישראל
היו קוראים אותו הושע, אמר משה, ודאי לא אצטריך
דא למיעל תמן אלא בשכינתא ודאי יהושע אינו ראוי
ליכנס שם אלא עם השכינה, והכי אתחזי וכך ראוי
להיות, כי ארץ ישראל היא סוד השכינה.

(דף קנח ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' כו)

קרא לו משה יהושע, ומשיב אלא מה שכתוב ויקרא
משה להושע בן נון, פירושו שמה התפלל להקב"ה
בשביל ישועה לבן נון, ואז אמר ליה משה ליהושע
י"ה יושיעך מנייהו י"ה יושיעך מעצת המרגלים, שלא
תהיה ניסת אחר דעתם הרעה.

רבי אבא אמר הוא פליג על רבי יצחק בשניהם, אחד
כי שמו היה הושע, ומשה שינה את שמו, ומה
שנמצא בכתוב יהושע, הכתוב קראו על שם העתיד, ושנית
כי הטעם שקרא לו משה יהושע, אינו כמו שאמר רבי
יצחק שהתפלל עליו, שאם ידע שהמרגלים לא יעשו
שליחותם למה שלחם, אלא הטעם שהוסיף לו אות י', כי
פיון דשדריה למיעל לתמן כיון ששלח משה את
יהושע ליכנס לארץ ישראל, אצטריך למהוי שלים היה
צריך להיות אדם שלם, ובמה, בשכינתא בהשראת

שבה דא שירתא

חיוב לימוד סודות התורה

אמרו חכמי האמת, שכל נפש צריכה לתיקונה לעסוק בפרד"ס (פ'שט ר'מוז ד'רוש ס'וד) כפי מה שהיא יכולה להשיג
ולידע, וכל מי שיכול להשיג ולידע הרבה, ונתעצל ולא השיג וידע אלא מעט, צריך לבוא בגלגול עד שישגי וידע כל מה
שאפשר לנשמתו להשיג מידיעת התורה, הן בפשטי ההלכות, הן ברמזים ודרשות וסודות התורה.

(שו"ע הרב, הלכות תלמוד תורה, ס"ד)

פרשת שלח תשי"פ

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזתר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

